

Jan Kubowicz

Pracownik administracji, społecznik i działacz ZSL. Urodził się 20 lipca 1926 roku w Dobrej jako syn Heleny z d. Drożdż i Wojciecha Kubowiczów. Zmarł 17 listopada 2010r.

Rada Miasta Limanowa uchwałą Nr XL/293/2009 z dnia 30 grudnia 2009r. nadała Janowi Kubowiczowi tytuł **Honorowy Obywatel Miasta Limanowa**.

Mając 16 lat wstąpił w mury Górskiej Szkoły Rolniczej w Łososinie Górnej, a po jej ukończeniu pozostał tam, by opiekować się sadem doświadczalnym. Po wyzwoleniu ukończył kurs pedagogiczny i rozpoczął pracę jako instruktor dwuletniej Szkoły Rolniczej w Tymbarku (1946-1947) i następnie w takiej samej placówce w Laskowej (1947-1950), gdzie był nauczycielem i potem dyrektorem. Jednocześnie podnosił swe kwalifikacje rozpoczynając naukę w Liceum Pedagogicznym, ale po trzech latach przeniósł się do Liceum Hodowlanego w Łososinie Górnej i tu zdał maturę. Czł. Stronnictwa Ludowego od 1947, już w cztery lata później był sekretarzem Pow. Komitetu ZSL, czł. Prezydium i PK ZSL 1950-1954, czł. Prez. WK ZSL w Krakowie 1949-1954. Odnotowany 9.04.1952 jako czł. PK FN i kolejno 8.06.1953 jako wiceprzewodniczący PK FN z listy ZSL. W tych latach porzucił działalność polityczną i wyjechał na Ziemię Odzyskane (tam również rozpoczął studia na AR we Wrocławiu), skąd powrócił w rodzinne strony i pracował jako zootechnik w Wydziałach Rolnictwa PRN w Nowym Sączu, a następnie w Limanowej. Po Październiku 1956 pracował jako organizator Kółek Rolniczych i Kół Gospodyń Wiejskich, a na ich podstawie utworzył Pow. Związek Kółek Rolniczych i był w l. 1956-1968 czł. Prezydium oraz sekretarzem (kierownikiem) PZKR. Równocześnie był przez dwie 4-letnie kadencje czł. Prezydium WZKR w Krakowie. Ponownie pełnił prominentne funkcje w miejscowym ruchu ludowym jako czł. Prezydium PK ZSL 1959-1963, prezes PK ZSL 1963-1969, 19.01.1969 wybrany na XIII zjeździe ZSL wiceprzewodniczącym PK ZSL, w 1969 odnotowany jako kandydat na radnego PRN z listy ZSL; od 1975 wiceprezes Komitetu Miejsko-Gminnego ZSL. Przewodniczący PRN 31.03.1968-1972, naczelnik powiatu 1972-30.06.1975, naczelnik Miasta i Gminy Limanowej 30.06.1975- 31.03.1989. W tych latach zakończono elektryfikację wsi (ostatnie wsie, tj. Przyszową i Stronie podłączono do prądu w l. 1971-1972), wybudowano 27 nowych oraz rozbudowano 17 istniejących szkół; powstało 187 km nowych dróg i 56 mostów. Prezes Pow. Związku OSP w Limanowej 1969-1975 i w 1975 wiceprezes Woj. Związku OSP w Nowym Sączu. Wchodził w skład pierwszego Prezydium Tow. Miłośników Ziemi Limanowskiej, utworzonego w 1969, później jako pierwszoplanowa w powiecie osoba jak najzyczliwiej odnosił się do wszelkich inicjatyw i prac tego stowarzyszenia. Jako wzorowy organizator, administrator i wizjoner naszego regionu, był nade wszystko odpowiedzialnym gospodarzem miasta, gminy czy powiatu, czego zmiennym dowodem jest fakt, że pod jego rządami Limanowszczyzna osiągnęła największe sukcesy w swoim rozwoju. Wspierał wiele ważnych dla miasta inwestycji, m. in. 27.02.1969 stanął na czele społecznego Komitetu Przebudowy Rynku w Limanowej; był wśród działaczy, którzy przyczynili się do wykreowania miasta i powiatu na ważny ośrodek turystyczny, w tym do zbudowania Ośrodka Wypoczynkowego Łysa Góra, Ośrodka Wczasowo-Sportowego KS Limanovia (1970) i hali sportowej (1974) i do rozbudowy w l. 80. bazy sportowej: stadionu sportowego w Łososinie Górnej z pełnowymiarowym boiskiem do piłki nożnej i budynkiem socjalno-gospodarczym, otwartych w 1988; w 1973 został przewodniczącym Społecznego Komitetu ds. Gazyfikacji Miasta Limanowa (doprowadzono gaz ziemny do gospodarstw domowych w mieście i przyległych miejscowościach), sprzyjał poprawie sytuacji lokalowej Miejskiej Biblioteki Publicznej, przyłożył ręki do powstania nowoczesnego szpitala, Domu Kultury, Dworca i Zajezdni PKS, wodociągów miejskich, kanalizacji sanitarnej wraz z oczyszczalnią ścieków, budownictwa wielorodzinnego na osiedlu Zygmunta Augusta, żłobka miejskiego, KFAP-u, przekaźnika telewizyjnego, wybudowania ul. Kopernika. Dopomógł w uzyskaniu przez Muzeum Ziemi Limanowskiej statusu muzeum miejskiego, a przede wszystkim przez dwadzieścia lat (1967-1987) był w sprawczej czołówce wielkiej przygody Limanowej w konkursach Mistrzów Gospodarności, turniejach Banku Miast i estetyzacji naszego regionu. Odznaczony Złotym, Srebrnym i Brązowym Krzyżem Zasługi; Krzyżem Oficerskim i Komandorskim OOP. Wyróżniony odznakami: złotą i srebrną Za zasługi dla Ziemi Krakowskiej, Złotym Znakiem Związku OSP, Za zasługi dla miasta Limanowej (16.10.1997) oraz wieloma in. odznaczeniami branżowymi i regionalnymi.